Einmana jurt

Lag og texti:
Margrét Ólafsdóttir
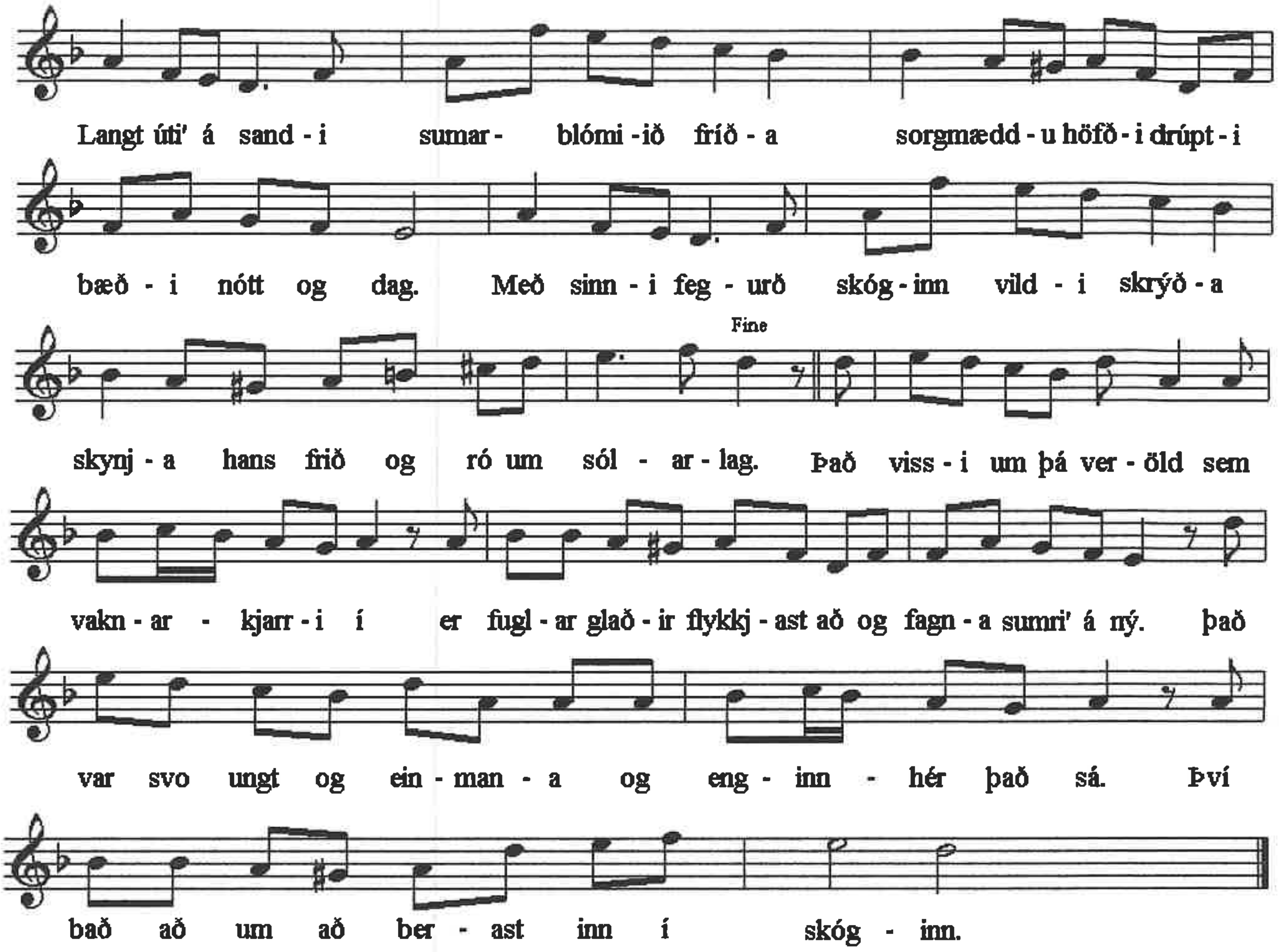
Sumarið kom með sunnanvinda þýða,
sendi þá til að græða lífveranna sár.
Þá úti' á sandi hitti blærinn blíða
blómið – og sá þess hryggð og daggartár.

Og blærinn kvað við blómið
um bjarta sumarstund:
"Ég fræ þitt skal nú flytja inn
í fríðan skógarlund".
Þá breiddi það út blöðin sín
og brosti sólu mót
er fjúka tóku fræin inn í skóginn.

Langt inni' í skógi skartar fríður lundur
skínandi jurt sem hlær mót veröldinni nú.
Nóttin er björt og náttúrunnar undur
nálgast við getum, bæði ég og þú.